

เป็นการกระทำที่อันตรายโดยการคิดเกี่ยวกับผู้อื่นและการมองดูผู้อื่น

ลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งทั้งหมดมาเพื่อเฉลิมฉลองการพบปะที่สูงส่งในยุคบรรจบพบกันที่เป็นดังเพชร นี่คือวิธีพิเศษสำหรับการได้ประสบกับชีวิตอันล้ำค่านี้ที่เป็นเช่นเพชรอย่างสม่ำเสมอและทำให้ลูกเป็นตัวของการจดจำระลึกถึงและเป็นตัวของพลังอีกครั้งหนึ่ง ลูกมาที่นี่เพื่อสัมผัสสิ่งนี้จากพ่อ จากครอบครัวของลูก และจากดินแดนแห่งพรของลูก จากช่วงเวลาที่ถูกเกิดมาลูกได้รับชีวิตที่มีค่าเช่นเพชร อย่างไรก็ตามลูกมาเพื่อให้เพชรได้รับการขัดเกลาซ้ำๆ เพื่อให้เพชรนั้นยังคงเปล่งประกายอย่างสม่ำเสมอโดยไม่มีฝุ่นหรือรอยตำหนิปรากฏให้เห็นบนเพชรนั้น ด้วยเหตุนี้ลูกจึงมาที่นี่ใช่หรือไม่? ดังนั้นบัฟฟาตามีความยินดีและพอใจที่ได้เห็นลูกที่เป็นเช่นเพชรของท่านและตรวจสอบดูว่าลูกคนไหนที่แม้กระทั่งเวลานี้ยังถูกปกคลุมด้วยฝุ่นหรือมีรอยที่ใหญ่หรือเล็กจากการได้รับการแถมสีสันจากมิตรบางคน เพื่อนประเภทไหนที่สร้างรอยตำหนิ? มีสองสาเหตุหลักสำหรับสิ่งนี้ นั่นคือ มีสองสิ่งหลักที่สำคัญ

การคิดเกี่ยวกับผู้อื่น (พาร์ ซินตัน) หรือการมองดูผู้อื่น (พาร์ ดาร์ซาน) ความคิดที่ไร้สาระรวมอยู่ในการคิดเกี่ยวกับผู้อื่น ทั้งสองสิ่งนี้เนื่องมาจากสีสนของมิตรที่ทำให้เพชรที่สะอาดกลายเป็นเพชรที่มีตำหนิ เรื่องราวของรามายณะ คืออนุสรณ์ความทรงจำของวงจรที่แล้วของการมองดูผู้อื่นและการคิดถึงผู้อื่น ความรู้ของกิตะถูกลืมไป ความรู้ของกิตะหมายถึงการคิดเกี่ยวกับตนเอง ซึ่งหมายถึงการเป็นผู้ที่ดวงวงจรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง หมายถึงการเป็นผู้ที่ทำลายความผูกพันยึดมั่นและเป็นตัวของการจดจำระลึกถึง สาระของกิตะได้ถูกลืมไป และเรื่องราวของรามายณะได้นำไปใช้ในทางปฏิบัติ ผู้ที่ก้าวออกมานอกเส้นของกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยจะกลายเป็นสีดา มีการบรรยายให้เห็นภาพของสีดาในสองรูปลักษณะด้วยกัน หนึ่งคือผู้ที่อยู่อย่างมีมิตรอย่างสม่ำเสมอ และอีกหนึ่ง คือผู้ที่อยู่ในกระท่อมแห่งความทุกข์ จากการตกภายใต้อิทธิพลของมิตรคนอื่น ลูกได้กลายเป็นสีดาผู้ที่อยู่ในกระท่อมแห่งความทุกข์ หนึ่งคือรูปของการพราบน และอีกหนึ่ง คือรูปของการจดจำระลึกถึง เมื่อลูกใช้รูปของการพราบนลูกก็ออกมาจากสภาพแรกและไปสู่สภาพที่สอง ดังนั้นจงอยู่อย่างเพชรที่ไร้ตำหนิเป็นเพชรที่แท้จริงอย่างสม่ำเสมอ เป็นเพชรที่เปล่งประกายอันล้ำค่า อยู่เหนือสองสิ่งเหล่านั้นและลูกจะไม่มีวันได้รับฝุ่นหรือกลับมามีรอยตำหนิใดๆ ลูกไม่ต้องการที่จะทำบางสิ่งแต่ลูกก็ยังทำ! ลูกสร้างเรื่องราวใหม่ที่น่าสนใจขึ้นมามากมาย ถ้าเรื่องราวเหล่านั้นได้รับการบอกเล่าพวกเขา ก็จะสร้างคัมภีร์ที่ใหญ่มาก อย่างไรก็ตามอะไรคือสาเหตุ? ความอ่อนแอของลูกเอง ลูกปิดบังความอ่อนแอของลูกและเพื่อที่จะซ่อนความอ่อนแอของลูกเอง ลูกได้สร้างเรื่องราวที่ยาวมากเกี่ยวกับแรงใจของผู้อื่น นี่คือนจุดเริ่มต้นของการมองดูผู้อื่นและการคิดถึงผู้อื่น ดังนั้น เวลานี้จงกลับสู่พื้นฐานหลัก เมล็ดหลักของสิ่งนี้ จงเฉลิมฉลองการอำลาด้วยวิธีนี้ ผู้คนทำพิธีในที่พบปะชุมนุม การทำพิธีนี้เรียกว่าเป็นการพบปะ นั่นคือการกลับมาทักทายกับพ่อ อัจชะ ลูกได้ยืนค้ำยกย่องสรรเสริญของลูกอย่างมากมาย ไม่มีอะไรที่ขาดหายไปในการยกย่องสรรเสริญของลูก เพราะคำสรรเสริญของพ่อคือคำสรรเสริญของลูก ความคิดที่พิเศษที่น่ารักของบัฟฟาตาคือลูกทุกคนกลับมาทักทาย สมบูรณ์พร้อม ทักทายกับพ่อ นั่นก็คือที่ลูกแต่ละคนกลายเป็นเพชรอันดับหนึ่งก่อนเวลาผลลัพธ์ยังไม่ได้มีการประกาศ ยังคงมีพื้นที่ว่างเล็กน้อยสำหรับสิ่งที่ลูกต้องการจะเป็นและอันดับที่ลูกต้องการจะได้ ดังนั้นเพียรพยายามเพื่อสภาพที่โอบยิบ เป็นเพชรที่เปล่งประกายที่ไร้ตำหนิอันดับหนึ่ง ลูกเข้าใจไหมว่าลูกต้องทำอะไร? เมื่อลูกกลับถึงบ้านอย่าได้เพียงแต่พูดว่า ลูกได้กลับมาจากมยุรินทร์ที่มีการเฉลิมฉลองอย่างมากมาย แต่ที่ลูกได้กลับมาที่ได้กลายเป็นบางสิ่งบางอย่างแล้ว เวลานี้มีการเติบโตในจำนวนของลูกๆ ดังนั้นเวลานี้ ให้มีความก้าวหน้าในความเพียรพยายามของลูก อัจชะ

แต่ผู้ที่เพียรพยายามเพื่อสภาพที่โอบยิบ แต่ผู้ที่อยู่เหนือมิตรที่หยาบทั้งหมด แต่ดวงวิญญาณทั้งหมดที่ได้รับการแถมสีสันจากมิตรแห่งความสมบูรณ์พร้อม แต่ผู้ที่ทำให้ตนเองสมบูรณ์พร้อมก่อนเวลา แต่ดวงวิญญาณพิเศษผู้ที่เป็นตัวของการบรรลุผล บัฟฟาตา รัก ระลึกถึง และมนัสเต

บัฟฟาตาพบกลุ่ม

1. ลูกได้ทำให้พ่อเป็นของลูกในทุกความสัมพันธ์หรือไม่? ลูกไม่ได้มีความผูกพันยึดมั่นกับใครในความสัมพันธ์ใดใช้ไหม

? เพราะถ้ามีแม้กระทั่งความสัมพันธ์เดียวที่ไม่ได้เชื่อมกับพ่อ ลูกไม่สามารถที่จะกลายเป็นผู้ที่ทำลายความผูกพันยึดมั่น และเป็นตัวของการจดจำระลึกถึง สติปัญญาของลูกจะเฝ้าแต่เร่ร่อนไปทั่ว ลูกจะนั่งลงเพื่อจดจำพ่อ แต่ลูกก็จะจดจำลูกหลานของลูกแทน ลูกจะจดจำเพียงผู้ที่ลูกมีความผูกพันยึดมั่นด้วยเท่านั้น บางคนมีความผูกพันยึดมั่นกับเงิน บางคนผูกพันยึดมั่นกับเพชรพลอย และคนอื่นๆมีความผูกพันยึดมั่นกับความสัมพันธ์นั้นๆโดยเฉพาะ สติปัญญาจะถูกดึงไปที่ใครก็ตามหรือสิ่งใดก็ตามที่ลูกผูกพันด้วย ถ้าสติปัญญาของลูกถูกดึงไปที่นั่นซ้ำแล้วซ้ำเล่า ลูกจะไม่สามารถอยู่อย่างสม่ำเสมอและมั่นคงได้ ลูกได้เห็นแล้วว่าลูกเข้าไปสู่สภาพโศกด้วยการเร่ร่อนไปทั่วเป็นเวลาครึ่งวงจร ลูกสูญเสียทุกสิ่ง! ลูกสูญเสียร่างกายของลูก! ลูกสูญเสียความสงบและความสุขของจิตใจ! ลูกสูญเสียแม้กระทั่งทรัพย์สินสมบัติของลูก ลูกเคยมีทรัพย์สินสมบัติมากมายในยุคทอง ลูกเคยอาศัยอยู่ในปราสาททอง เวลานั้นลูกอาศัยอยู่ในตึกที่ทำด้วยอิฐและหิน ดังนั้นลูกได้สูญเสียทุกสิ่งใช่หรือไม่? เวลานี้การเร่ร่อนของลูกได้สิ้นสุดลงแล้ว เฝ้าแต่ร้องเพลงในจิตใจของลูกอย่างสม่ำเสมอว่า: ฉันเป็นของพ่อผู้เดียวไม่มีใครอื่น อย่าได้พูดว่า “ฉันไม่มีการเปลี่ยนแปลง ฉันไม่ได้เคลื่อนไปตามหนทางนี้ ฉันจะเคลื่อนไปได้อย่างไร? ฉันจะทำอะไรได้? ทำให้ตนเองเป็นอิสระแม้กระทั่งจากภรรยา อยู่อย่างเบาสบาย ลูกอาจจะมีความรู้สึกที่บริสุทธิ์ที่ว่าบางคนควรจะอยู่ในหนทางนี้ต่อไป ที่ความเจ็บป่วยของบางคนควรจะจบสิ้นลง แต่สิ่งนั้นจะไม่เกิดขึ้นด้วยการพูดของลูก แทนที่จะพูดถึงสิ่งนั้น จงอยู่อย่างเบาสบายและรักษาประสบการณ์ของสภาพที่โอบอ้อม แล้วพวกเขาจะได้รับพลังจากสิ่งนั้น เป็นสิ่งที่ไร้ประโยชน์ที่จะคิดถึงสิ่งนั้น หรือพูดอะไรก็ตามเกี่ยวกับสิ่งนั้น ผู้เป็นแม่พูดว่าสามีของพวกเธอควรจะกลับมาลูกต้องหรือสบายดี ที่ลูกๆของเธอควรจะทำตามหนทางนี้ ที่ธุรกิจของเขาควรจะดำเนินไปได้เป็นอย่างดี นี่คือนั่นที่ลูกคิดหรือพูดถึง อย่างไรก็ตามเมื่อลูกเองอยู่อย่างเบาสบายและรับพลังจากพ่อแล้วเท่านั้นที่ความปรารถนาเหล่านี้จะได้รับการตอบสนอง สำหรับสิ่งนี้ ภาชนะของสติปัญญาของลูกจะต้องว่างเปล่า “อะไรจะเกิดขึ้น? จะเกิดขึ้นเมื่อไร? มันยังไม่ได้เกิดขึ้น! “ทำให้ตนเองว่างเปล่าจากความคิดเหล่านี้ หากลูกต้องการให้ทุกคนได้รับคุณประโยชน์ ตัวลูกเองต้องกลายเป็นตัวของพลังและเฝ้าแต่เคลื่อนไปด้วยความปรารถนาได้อย่างเป็นมิตรของผู้ทรงพลังอำนาจ อย่าคิดมากเกินไปหรือวิตกกังวลเกี่ยวกับสิ่งใด อย่าได้ติดกับอยู่ในบ่วงใดๆ หากมีบ่วง วิธีที่จะตัดบ่วงนั้นก็คือ การจดจำระลึกถึง ลูกจะไม่เป็นอิสระจากสิ่งเหล่านั้นเพียงแค่พูดถึง ตัวลูกเองต้องปล่อยวางและลูกจะกลับมาเป็นอิสระ

2. ลูกได้รับสมบัติที่มีค่าทั้งหมดของยุคบรรจบพบกันแล้วหรือยัง? ลูกไม่ได้คิดว่า ลูกขาดสมบัติที่มีค่าใดๆใช่ไหม? เวลาสำหรับการอยู่อย่างว่างเปล่าได้ผ่านไปแล้ว ขณะนี้เป็นเวลาที่จะทำให้ตัวเองเต็มเปี่ยม นี่คือนั่นเวลาที่สัมผัสกับการได้รับสมบัติที่มีค่าทั้งหมด เมื่อลูกได้รับบางสิ่งที่ไม่สามารถจะได้ลูกจะกลับมามีความซาบซึ้ง จงกลายเป็นดวงวิญญาณที่เต็มเปี่ยม! ลูกไม่ได้พูดว่าลูกมีพลังทั้งหมด แต่ลูกพูดว่าลูกไม่มีพลังของความอดทนหรือพลังของความสงบ ลูกพูดเช่นนั้นใช่ไหม? ที่บางครั้งลูกรู้สึกโกรธเล็กน้อยหรือมีความแรงเล็กน้อย ไม่มีที่สำหรับสิ่งใดในบางสิ่งที่เต็ม หากลูกสั่นคลอนโดยมายุ นั่นก็หมายความว่าลูกว่างเปล่า ยิ่งลูกเต็มเปี่ยมมากเท่าไรก็就会有การสั่นคลอนที่น้อยมากเท่านั้น ลูกได้อำนาจความโกรธ ความผูกพันยึดมั่น และทุกสิ่งแล้วหรือยัง หรือว่าลูกทำให้ศัตรูของลูกเป็นแขกของลูก? ต่อเมื่อไม่มีความระมัดระวังศัตรูก็จะเข้ามาด้วยการใช้กำลังและความแรง ถ้าลอร์ดมีความแข็งแรงศัตรูก็ไม่สามารถเข้ามาได้ ทุกวันนี้ ผู้คนมีลอร์ดลับๆเพื่อความปลอดภัย ที่นี้ด้วยเช่นกัน ลูกมีดับเบิลลอร์ด(ลอร์ดสองชั้น) การจดจำระลึกถึงและงานรับใช้คือดับเบิลลอร์ด ลูกจะอยู่อย่างปลอดภัยด้วยสิ่งนี้ ดับเบิลลอร์ด (ลอร์ดสองชั้น) หมายถึงการอยู่อย่างดับเบิลบิชซ์(ไม่ว่างเว้นเป็นสองเท่า) การอยู่อย่างไม่ว่างเว้นหมายถึงการอยู่อย่างปลอดภัย การเก็บสำนึกนี้ไว้อย่างสม่ำเสมอคือการใช้ลอร์ด อย่าได้คิดว่าเป็นของตายที่ถึงอย่างไรลูกก็เป็นของบาบา แต่จงกลายเป็นตัวของการจดจำระลึกถึงครั้งแล้วครั้งเล่า อย่างไรก็ตาม เมื่อลูกเป็นของบาบา ลูกต้องเป็นตัวของการจดจำระลึกถึง ควรจะมีความสุขเช่นนั้น หากลูกเป็นของบาบาลูกควรจะได้รับการรดน้ำ อย่าได้ไม่ระมัดระวังด้วยการคิดว่ามันเป็นของตายที่ถึงอย่างไรลูกก็เป็นของบาบา แต่จงมีประสบการณ์ว่าตัวลูกเองเต็มเปี่ยมและมีพลังในทุกวินาที สิ่งนี้เป็นที่รู้จักกันดีว่าการอยู่อย่างเป็นตัวของการจดจำระลึกถึงและเป็นตัวของพลัง อย่าได้ให้มายามาจุใจลูกแต่มาเพื่อคารวะต่อลูก

3. ลูกทุกคนมีประสบการณ์ว่าตัวลูกเองคือดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาหรือไม่? จากการเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา ลูกได้กลายเป็นผู้ที่มีความควรแก่การกราบไหว้บูชาหรือไม่? ผู้ที่มีความควรแก่การกราบไหว้บูชาจะถูกลงไว้ในสถานที่ที่สูงเสมอ เทวรูปที่ได้รับการกราบไหว้จะไม่ถูกวางอยู่บนพื้น ดังนั้นลูกดวงวิญญาณที่มีความควรแก่การกราบไหว้บูชาจะอยู่ที่ไหน? ลูกอยู่ข้างบน ในหนทางของบักดี(หนทางของความรักภักดีและศรัทธา)เช่นกัน ดวงวิญญาณที่มีความควรแก่การกราบไหว้บูชาจะได้รับความเคารพอย่างมาก ในเมื่อเทวรูปบูชาที่ไม่มีชีวิตยังได้รับความเคารพมากมายเช่นนั้น แล้วสำหรับลูกจะได้รับความเคารพมากมายเพียงใด? ลูกรู้ตัวเองไหมว่าจะมีความเคารพมากมายเพียงใดสำหรับลูก? มากเท่าที่

ลูกตระหนักถึงความเคารพที่ลูกมีต่อตนเองมากแค่ไหน ผู้อื่นก็จะให้ความเคารพกับลูกมากเท่านั้นด้วยเช่นกัน การมีความเคารพต่อตนเองหมายถึงการสัมผัสว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่และสูงส่งอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นในบางครั้งลูกไม่ได้กลายเป็นดวงวิญญาณที่ธรรมดาจากการเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ใช่หรือไม่? ดวงวิญญาณที่มีค่าแก่การกราบไหว้บูชาจะมีค่าแก่การกราบไหว้บูชาอยู่เสมอ ไม่ใช่ลูกมีค่าแก่การกราบไหว้ในวันนี้ ในขณะที่พรุ่งนี้ลูกไม่มี การเป็นผู้ที่มีค่าแก่การกราบไหว้บูชาอย่างสม่ำเสมอหมายถึงการมีความยิ่งใหญ่อย่างสม่ำเสมอ การมีความพิเศษอย่างสม่ำเสมอ ลูกบางคนคิดว่า ลูกกำลังก้าวหน้าไปแต่ผู้อื่นไม่ได้ให้ความเคารพแก่ลูกในความก้าวหน้านั้น อะไรคือเหตุผลสำหรับสิ่งนี้? สิ่งนี้เป็นเพราะลูกไม่คงไว้ซึ่งความเคารพตนเอง ผู้ที่รักษาความเคารพตนเองจะไม่ร้องขอความเคารพจากผู้อื่นแต่จะได้รับความเคารพนั้นโดยอัตโนมัติ ผู้ที่ไม่มีค่าแก่การกราบไหว้บูชาอย่างสม่ำเสมอจะไม่ได้รับความเคารพเสมอ ถ้ารูปปั้นตกลงมาจากที่ตั้งของมันหรือถ้ามันถูกวางบนพื้นมันจะมีคุณค่าอะไร เมื่อเทวรูปบูชาวางไว้ในวัด ทุกคนจะกราบไหว้เทวรูปนั้นราวกับเป็นบางสิ่งที่ยิ่งใหญ่ ดังนั้นจงนั่งอยู่ในตำแหน่งของความยิ่งใหญ่อย่างสม่ำเสมอ นั่นคืออยู่ในตำแหน่งที่สูงอย่าได้ลงมาข้างล่าง คุณสมบัติพิเศษอะไรที่คุณแสดงให้เห็นในโลกทุกวันนี้ ? การฆ่าหรือถูกฆ่า ! นี่ก็คือคุณสมบัติพิเศษที่พวกเขาแสดงให้เห็นทุกวันนี้ ดังนั้นที่นี้เช่นกัน ลูกคือผู้ที่ตายภายในหนึ่งวินาที ไม่ใช่ผู้ที่ตายอย่างช้าๆ ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกละทิ้งความผูกพันยึดมั่นในวันนี้ ลูกละทิ้งความโกรธในหนึ่งเดือนต่อมา และลูกละทิ้งความผูกพันยึดมั่นหนึ่งปีต่อมา ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้น ลูกคือผู้ที่สังเวยในครั้งเดียว ดังนั้นลูกทุกคนได้สังเวยด้วยการตายในขณะที่มีชีวิตอยู่ หรือว่า บางครั้งลูกมีชีวิตบางครั้งตาย? บางครั้งอาจมีบางกรณีที่มีคนลุกขึ้นมาจากกองเพลิงเผาศพ เขาเพิ่งตื่นขึ้นมาในเวลานั้น ลูกทุกคนได้ตายไปแล้วในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่หนึ่งครั้งใช่ไหม? เช่นเดียวกับในโลกภายนอก ผู้คนเหล่านั้นมีการแสดงของเขาเอง ดังนั้นลูกเช่นกันจะต้องเปิดเผยการแสดงของลูกในโลกที่ละเอียดอ่อน มีความสูงส่งเสมอ มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเสมอเพื่อที่ว่าทุกคนจะเฝ้าแต่ร้องเพลงสรรเสริญทุกการกระทำและทุกคุณธรรมของลูก การร้องเพลงสรรเสริญหมายถึงการสรรเสริญลูก หากการกระทำของลูกสูงส่งและมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอยู่เสมอ ผู้คนจะเฝ้าแต่ร้องเพลงที่เต็มไปด้วยความรักและศรัทธาของคำสรรเสริญเกี่ยวกับลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อไรก็ตามที่มีความปั่นป่วนในที่ใด จงเปิดเผยความมหัศจรรย์ของพลังแห่งความเงียบสงบในระหว่างความปั่นป่วนนั้น ให้สิ่งนี้เข้าไปในสติปัญญาของทุกคนว่า มีขานติ-คูนต์ที่นั่น (คูนต์ หมายถึงภาชนะที่ไฟบูชายัญเกิดขึ้น) จงกลับมาเป็นขานติ-คูนต์ และกระจายพลังแห่งความสงบ เมื่อมีไฟในทุกๆที่และมีความเย็นในมุมหนึ่ง ทุกคนจะวิ่งไปยังสถานที่ที่มีความเย็นนั้น ในทำนองเดียวกันจงกลายเป็นตัวของความสงบและให้ประสบการณ์ของขานติ-คูนต์ ในเวลานั้นลูกไม่สามารถรับใช้ด้วยคำพูดแต่ลูกสามารถเปิดเผยตนเองอย่างเป็นขานติ-คูนต์ด้วยจิตใจของลูก ที่ใดก็ตามที่ลูกของมหาสมุทรแห่งความสงบอาศัยอยู่ ให้สถานที่นั้นเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์และเงียบสงบ เมื่อไฟบูชายัญที่ไม่สูญสลายสามารถดึงดูดผู้อื่นไปได้ แล้วมันก็เป็นไปได้สำหรับสถานที่ที่เงียบสงบของลูกจะไม่ดึงดูดผู้อื่นเข้ามาหา มันให้ทุกคนได้รับกระแสน้ำของการพบความสงบที่นั่น สร้างบรรยากาศเช่นนั้น ให้ทุกคนเข้ามาร้องขอความสงบจากลูก: ชิสเตอร์ให้ความสงบแก่พวกเรา จงทำงานรับใช้เช่นนั้น

บำบัดดาพูดกับครูผู้รับใช้

ครูหมายถึงผู้รับใช้ การเป็นผู้รับใช้หมายถึงการเป็นตัวของการสละละทิ้งและทาปาเซีย ไม่สามารถมีความสำเร็จได้ถ้าไม่มีการสละละทิ้งหรือทาปาเซีย ด้วยความร่วมมือของการสละละทิ้งและทาปาเซีย มีความสำเร็จในงานรับใช้เสมอ ทาปาเซียหมายถึงการเป็นของพ่อผู้เดียวไม่มีใครอื่น นี่คือการทาปาเซียที่สม่ำเสมอ ใครก็ตามที่มาเวลานี้ให้พวกเขามองเห็นลูกอย่างเป็นกุมารแต่เป็นทาปาสีกุมาร ให้สถานที่ที่ลูกอาศัยอยู่ได้รับประสบการณ์ว่าเป็นสถานที่ที่ศักดิ์สิทธิ์ของทาปาเซีย เป็นสิ่งที่ดีที่พวกเขาารู้สึกว่านี่เป็นสถานที่ดีและบริสุทธิ์ แต่ให้เขาได้สัมผัสว่าเป็นสถานที่ที่ศักดิ์สิทธิ์ของทาปาเซีย ผู้ที่เข้ามายังสถานที่ที่ศักดิ์สิทธิ์ของทาปาเซียจะกลายเป็นทาปาสีกุมารด้วยเช่นกัน เมื่อลูกกลายเป็นตัวของทาปาเซียในทางปฏิบัติก็จะมีเสียงร้องแห่งชัยชนะ ผู้คนจะก้มศีรษะโค้งคำนับอยู่เบื้องหน้าทาปาเซียของลูก พวกเขาจะร้องเพลงสรรเสริญอยู่เบื้องหน้าของบราห์มากุมารและกุมาร แต่พวกเขาจะก้มศีรษะโค้งคำนับอยู่เบื้องหน้าของกุมารและกุมารทาปาสีกุมาร จงทำให้เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์แห่งทาปาเซีย แล้วหลังจากนั้นดูว่าแมลงเม่าจะวิ่งเข้ามาโดยอัตโนมัติอย่างไร ทาปาเซียเป็นรูปหนึ่งของแสงด้วยเช่นกันและแมลงเม่าจะวิ่งเข้ามาหาแสงสว่างด้วยโดยอัตโนมัติ โศกของลูกของการอยู่อย่างเป็นผู้รับใช้ได้ถูกสร้างขึ้นมา ดังนั้นเวลานี้จงประกาศสิทธิในอันดับในการกลายเป็นทาปาสีกุมาร กลายเป็นดวงวิญญาณผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ที่ให้ทานความสงบอย่างสม่ำเสมอ ในปัจจุบัน บัณฑิตกำลังดึงดูดความสนใจของลูกโดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อทำงานรับใช้ด้วยจิตใจ ดวงวิญญาณที่มีพลังมากมายจะได้รับการเปิดเผยจากการทำงานรับใช้ด้วยคำพูด งานรับใช้ผ่านคำพูดจะดำเนินต่อไป แต่เวลานี้จงเพิ่มงานรับใช้ด้วยความคิดที่บริสุทธิ์ด้วย กลายเป็นตัวของสิ่งนั้นและทำงานรับใช้เพื่อทำให้ผู้อื่นกลายเป็นตัวของสิ่งนั้น เวลานี้ มันมีความจำเป็นสำหรับสิ่งนี้ ให้ความสนใจของทุกคนถูกดึงดูดมาที่จุดเดียวกันนี้ ชื่อเสียงจะได้รับการ

ประกาศผ่านสิ่งนี้ ผู้ที่เป็นตัวของประสบการณ์จะสามารถให้ประสบการณ์ได้ ให้ความใส่ใจเป็นพิเศษกับสิ่งนี้ ด้วยสิ่งนี้ลูกจะต้องเพียรพยายามน้อยลงแต่จะได้รับความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่กว่า จิตใจเปลี่ยนแปลงแผ่นดิน จงเฝ้าแต่ก้าวหน้าต่อไปในลักษณะนี้ เวลานี้ก็คือหนทางเดียวเท่านั้นที่จะก้าวหน้า

หลังจากที่บรรดาได้เฉลิมฉลองการพบปะกับลูกๆ เป็นเวลา 12 ชั่วโมง ท่านให้ความรักและความทรงจำระลึกถึงกับลูกทุกคนในวันพฤหัสบดีเวลา 6.00 น.

วันนี้ เป็นวันแห่งกลางของดาวพฤหัสบดี บรรดาได้กำลังให้ความรัก ความระลึกถึงกับดวงวิญญาณสูงส่ง ที่มีเส้นโคกที่สูงส่งของดาวพฤหัสบดี พ่อแม่เกิดของตนไม่ได้ทำให้โคกที่สูงส่งของลูกทุกคนไม่มีวันสูญสลาย ด้วยโคกที่ไม่สูญสลายนี้ตัวลูกเองจะคงอยู่อย่างเต็มเปี่ยมอย่างสม่ำเสมอและจะเฝ้าแต่ทำให้ผู้อื่นเต็มเปี่ยม วันแห่งเกิดของตนนี้คือ อนุสรณ์ความทรงจำพิเศษของวันที่ลูกๆ ได้กลับมาเต็มเปี่ยมด้วยคำสอนของลูก ในวันแห่งอนุสรณ์ความทรงจำของคำสอนเหล่านี้ บรรดาในฐานะที่เป็นครูมีเป้าหมายที่จะทำให้ลูกทุกคนสอบผ่านด้วยคะแนนเต็มในทุกวิชา แล้วจึงทำให้ลูกสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม และนำความจริงและความกระตือรือร้นที่เหมือนกันนั้นให้แก่ผู้อื่น ด้วยคำสอนเหล่านี้ ท่านกำลังให้ความรักและความทรงจำระลึกถึงเพื่อที่จะทำให้ลูกเต็มเปี่ยมไปด้วยคำสอนเหล่านี้ ในรูปของผู้เป็นพ่อ, ผู้ประทานโชค ผู้ที่วาดเส้นโคกของดาวพฤหัสบดีของลูก ท่านแสดงความยินดีกับลูกสำหรับการมีโคกที่สูงส่งอย่างสม่ำเสมอ อัจชะ รัก ระลึกถึง และมนัสเต

คำถาม: สำนึกอะไรที่ลูกต้องมีเพื่อที่ลูกจะไม่มีวันท้อแท้หรือหมดกำลังใจในชีวิต?

คำตอบ: ฉันไม่ใช่ดวงวิญญาณธรรมดา ฉันเป็นชีพชัคติ พ่อคือของฉันและฉันเป็นของพ่อ รักษาสำนึกนี้ไว้และลูกจะไม่มีวันสัมผัสกับความอ้างว้างเปล่าเปลี่ยว ลูกจะไม่ท้อแท้หมดกำลังใจ ลูกจะมีความจริงใจและความกระตือรือร้นอย่างสม่ำเสมอ ความหมายของ “ชีพชัคติ” คือ ชีวและชัคติอยู่ด้วยกัน ที่ใดที่มีพ่อผู้ทรงพลังอำนาจที่มีพันธะ ที่นั่นจะมีความจริงใจและความกระตือรือร้นอยู่เสมอ

พร: ขอให้ลูกจบสิ้นจิตสำนึกที่เป็นร่างโดยการอยู่อย่างมั่นคงในความเคารพตนเองและกลายเป็นภาพลักษณ์ที่อมตะนั่งบนบัลลังก์อมติ ในยุคบรรจบพบกันลูกได้รับความเคารพตนเองมากมายหลายประเภทจากพ่อ ทุกวันเก็บจุดใหม่ๆ ของความเคารพตนเองไว้ในสำนึกของลูก และแล้วเบื้องหน้าของความเคารพตนเอง จิตสำนึกที่เป็นร่างจะวิ่งหนีหายไป เช่นเดียวกับที่ความมืดหายไปเบื้องหน้าแสงสว่าง สิ่งนี้ไม่ได้ใช้เวลาหรือความพยายามใดๆ ลูกมีสายใยโดยตรงกับแสงสว่างของพระเจ้า เพียงแต่เปิดสวิตช์ของสำนึกด้วยเส้นหรือสายโดยตรง แล้วแสงสว่างมากมายจะเกิดขึ้นที่ไม่เพียงลูกเท่านั้นที่จะอยู่ในแสงสว่าง แต่ลูกจะกลายเป็นประกายแห่งแสงสำหรับผู้อื่น ผู้ที่คงรักษาความเคารพตนเองเช่นนั้นคือผู้ที่กล่าวได้ว่าเป็นภาพลักษณ์อมตะที่นั่งอยู่บนบัลลังก์อมติของเขา

คติพจน์: ทำให้สภาพของลูกสูงส่งและสถานการณ์ที่อันตรายจะกลายเป็นเรื่องเล็กน้อย

*** โอม ขานติ ***